

[Chr. A. Christiansen.]

Regering i et saadant Tilfælde maa yde større og bedre Støtte end til andre Anlægs- og Sikringsarbejder, som ikke er saa bekostelige og ikke saa overhængende nødvendige at udføre netop nu. Jeg henstiller derfor til den høje Regering, de enkelte Ministre og det ærede Finansudvalg i videst muligt Omfang at imødekomme alle eventuelle Henvendelser fra Randers Byraad i denne for Byen saa vigtige Sag.

Til Slut nogle Betragtninger over et Spørgsmaal, som jeg formoder ogsaa Regeringen og Regeringspartiet har en Del Interesse for.

Det drejer sig om en eventuel Revision af Helligdagslovgivningen. Det er ikke min Agt at stille Forslag om Ophævelse af de traditionelle Højtider, Jul, Paaske og Pinse, men der er netop i de travleste Foraarsmaaneder en lang Række saakaldte skæve Helligdage, som i hvert Fald hundrede Tusinder Tidlønsarbejdere finder meningsløse. Adskillige af dem kunde sikkert uden Skade slaas sammen eller henlægges til en anden Aarstid, saa at de ikke indtræffer paa en Tid, hvor Løsarbejdere og Sæsonfagenes Arbejdere efter Vinterens Stilstand trænger haardest til en nogenlunde stabil Fortjeneste. Der er snart ikke en Uge i Foraarstiden, hvor der ikke er en eller to ekstra Helligdage. Vi har saaledes, Skærtorsdag, Langfredag, 2den Paaskedag, 1. Maj, 4. og 5. Maj, Bededag, Kristi Himmelfartsdag og 2den Pinsedag. Efter min Opfattelse kan Skærtorsdag og Langfredag uden Skade udgaa. Maaske er ikke alle ærede Medlemmer af det høje Ting enige med mig deri, og maaske er Pastor Bartholdy det heller ikke, men det faar jo saa være. Det samme gælder Store Bededag og Kristi Himmelfartsdag. De forekommer mig umotiverede og forældede. De har i hvert Fald ingen Sangbund i den danske Arbejderbefolkning.

Jeg er, som det Parti jeg tilhører, Tilhænger af Religionsfrihed, men Religion er ikke en Privatsag, naar et Mindretal bestemmer over et Flertal. Dette er Tilfældet i Helligdagslovgivningen. Der er ingen, der vil forbyde religiøst tænkende Mennesker at gøre hver Dag til en Bededag, men jeg er i hvert Fald stærkt imod en tvangsindlagt Bededag. Det var et Fremskridt, da man samlede de smaa Bededage i en stor, men hvorfor ikke nu tage næste Skridt og henlægge denne Dag til f. Eks. 2den Juledag eller lignende eller helt stryge den af Kalenderen?

Den internationale Arbejderfestdag, 1. Maj, betragter jeg som urokkelig, men nu

har vi jo ogsaa faaet en 4. og 5. Maj, og vi har faaet en 29. August. 5. Juni er vel ogsaa en af de nationale Festdage, som altid vil blive staaende, i Særdeleshed hvis det lykkes at faa gennemført de ønskede Forfatningsændringer med 21 Aars Valgret til 5. Juni 1948 eller allersenenest 1949.

Der er efter min Opfattelse opstaaet et Helligdagskaos, som Lovgivningsmagten maa se at bringe Rede i. Der er ikke Arbejdsstræthed her i Landet, tværtimod, men jeg kan forsikre, at der efterhaanden er opstaaet en vis Helligdagstræthed. Det er ikke Arbejderfesterne og de nationale Festdage, Befolkningen er træt af. Selv vi besindige Danske kan lide at feste, naar der er noget at feste for, men der er en væsentlig Forskel paa Festdage og Helligdage, særlig de skæve. Festdage kan opstaa gradvis eller spontant, men de har altid Rod og Sangbund i Befolkningen. Helligdage er straks noget andet, de kræves af Kirken og paabydes ved Lov.

Jeg vil som sagt ikke forsøge at røkke ved den gamle Ordning, at i seks Dage skal du arbejde, og den syvende skal være Hviledag. Ej heller vil jeg pille ved de tre Højtider, men jeg kunde tænke mig at faa fastsat 3 Ugers Ferie for alle Lønmodtagere og saa faa omplaceret eller afskaffet andre efter min Opfattelse ganske overflødige skæve Helligdage. Disse Bemærkninger til Underretning og Overvejelse for rette vedkommende, deriblandt den højtærede Kirkeminister.

Qvist Hansen: Det ser desværre ikke ud til, at Brændselsforholdene og Tilførselen af Brændsel er blevet bedre eller vil blive bedre, efter at Freden er kommet. Derfor vil jeg gerne have Lov til at spørge den højtærede Handelsminister, om han fortsat agter at opretholde den efter min Mening urimelige Ordning med Hensyn til Tildeling af udenlandsk Brændsel, denne mærkelige Ordning, der sætter et Skel mellem dem, der har Centralvarme, og dem, der har Kamin- eller Kakkelovnsfyre. Man ser det mærkelige Forhold, at hvor der er Centralvarme, giver man betydelig større Tildeling af udenlandsk Brændsel, selv om Husene, Lejlighederne og de Rum, der skal opvarmes, er af nøjagtig samme Størrelse. Vi kan se det ganske tydeligt, f. Eks. hvor jeg selv bor. Der er 36 Huse, der er bygget nøjagtig ens, efter samme Tegning og med samme Rumindhold, men 3—4 af disse Huse har Centralvarme, og derved faar de en betydelig større Tildeling af udenlandsk Brændsel end de øvrige. Det virker ikke alene uretfærdigt, men meningsløst, fordi vi igennem Krigsaarene med det vanskelige og daarlige Brændsel har kon-